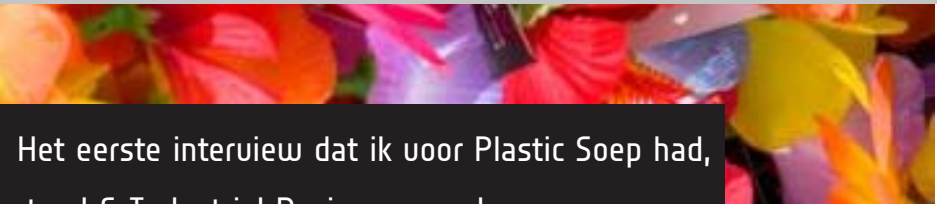

Blog Een groene punt

Het eerste interview dat ik voor Plastic Soep had, was met Rinus van den Berg, Architectural & Industrial Designer van dsm.

IK WIST DAT DSM een groot chemisch concern was, maar beseftte de omvang ervan pas toen ik in de taxi zat naar Chemelot in Geleen en overal schoorstenen en fabrieken zag staan. En dat er niet altijd met even frisse middelen gewerkt wordt, werd me eens te meer duidelijk toen de man die me een lift over het industrieterrein gaf zichtbaar schrok dat ik geen veiligheidsinstructies had ontvangen. 'Normaal gesproken mag je niet eens het terrein op als je de instructievideo niet hebt gezien – je weet nu niet wat je moet doen als er opeens een gaswolk vrijkomt...'

Ik snapte dan ook wel dat Rinus van den Berg tamelijk bezorgd bleek te zijn over het project dat was gestart. Hij – en met hem medewerkers van DSM en collega-bedrijven – waren bang dat zij door ACT de zwartepiet toegespeeld zouden krijgen. Zij produceren kunststof en zijn dus de boosdoener. Tenminste, zo redeneren mensen die niet verder nadenken.

Ik geloof niet dat de schuld bij een persoon, bedrijf of bedrijfstak in het bijzonder ligt.

Plastic is in onze samenleving een onmisbaar goed geworden. Bij lange na niet al het plastic, begrijp me niet verkeerd – als het aan mij ligt worden vandaag nog plastic tassen, wegwerpbordjes, -bekertjes, -bestek, voedselverpakkingen en al dat soort nonsens verboden. Maar plastic redt letterlijk levens. Haal de kunststof uit een pacemaker, uit protheses, uit infusen of uit talloze andere medische toepassingen en je houdt niets over.

Afbreekbaar plastic is ook geen oplossing in die toepassingen: je wilt niet dat het plastic in je kunstmatige heup in dertig dagen vergaat. Nee, zoals Rinus van den Berg zegt: 'plastic is een fantastisch materiaal'. Maar het ligt er wel aan, wat ervan gemaakt wordt. Hebben wij alle plastic artikelen nodig die we nu produceren? Het is aan ons, producenten en gebruikers, om op een verantwoordelijke manier met dit bijzondere goed om te gaan.

'Natuurlijk produceren wij kunststof, maar de consument koopt het, en wij hebben nooit gezegd dat zij het in de oceaan moeten donderen!' zegt Rinus in zijn interview.

Daar moeten we dus ook maar eens mee ophouden... Maar is het voldoende om alleen je eigen straatje schoon te vegen? Doet DSM voldoende als ze er alleen voor zorgen dat ze plastic produceren zonder dat het milieu er vervuild door raakt?

Nee. Want zelfs als alle plasticproducenten en plastic consumenten keurig al hun afval verzamelen is het probleem nog niet opgelost – het komt niet meer in de oceanen terecht, maar hoopt zich ergens op het land op. Recyclen is een taak van ons allemaal.

DSM zet een stap in de goede richting door al sinds de jaren zeventig PET-flesjes te recyclen. Maar het is nog niet genoeg. Overheid, bedrijfsleven en consument zouden de handen moeten ineenslaan – en de beurzen trekken – om een instantie in het leven te roepen die verantwoordelijk is voor het recyclen van al het verzamelde plastic.

En wie schetst mijn verbazing? Bij onze burens blijkt zo'n instantie allang te bestaan. Duitsland heeft *Der Grüne Punkt*.

Waar blijven wij?